

Mica industrie — o mare șansă pe calea privatizării

Există fără îndoială, cel puțin pe plan teoretic, un curent de opinie puternic în favoarea reformei economice.

Puținii sint cei care contestă necesitatea reformei în economie. Pe plan practic, lucrurile sint, însă, mai complicate. Procesul privatizării, conform ultimelor date statistice, nu depășește 28 la sută, ponderea fiind deținută de activitățile din sfera circulației mărfurilor și comerțului.

Sint semne evidente că procesul privatizării este abia la început și va fi de lungă durată. Între timp, șomajul este în creștere, ca urmare a reducerii activității de producție, chiar și în unități economice care pînă nu demult aveau un bilanț economic din care rezulta profit, dar au ajuns din diferite motive în pragul falimentului.

Cu toate acestea, privatizarea face pași înainte, demonstrînd și posibilitățile nelimitate în comparație cu activitățile economice bazate pe vechile structuri de producție, ultracentralizate.

S-au găsit și în municipiul Petroșani oameni de curaj, care au început pe cont propriu afaceri în domeniul industriei. Dar despre aceștia, din păcate, s-a scris mai puțin.

La 1 septembrie se va împlini un an de cînd în Petroșani a luat ființă Societatea cu Răspundere Limitată „Promet”. Spre deosebire de alte societăți de

acest tip, care reprezintă majoritatea, cîntorindu-și activitatea în domeniul alimentației publice, comerțului sau băuturilor alcoolice, „Promet” are profil industrial. Obiectul de activitate, deocamdată, plasele împletite din sîrmă. Patronul, domnul Teofil Chiș, avîndu-l ca ajutor și sprijin pe fiul său Cornel, a pornit la drum cu un mic atelier și 6 salariați.

ECONOMIA, ÎNCOTRO ?

Despre „Promet” SRL am aflat multe alte lucruri interesante. Într-un singur an, producția zilnică s-a triplat. Numărul salariaților a crescut de la 6 la 28. Se lucrează cîte 8 ore pe trei schimburi, inclusiv simbăta. Cîștigul oamenilor este în acord direct. Fiecare e plătit atît cît lucrează.

Despre „Promet” SRL am aflat multe alte lucruri interesante. Într-un singur an, producția zilnică s-a triplat. Numărul salariaților a crescut de la 6 la 28. Se lucrează cîte 8 ore pe trei schimburi, inclusiv simbăta. Cîștigul oamenilor este în acord direct. Fiecare e plătit atît cît lucrează.

Principali beneficiarii sint exploatarile miniere. Dar sint din ce în ce mai multe solicitări din partea particularilor și societăților comerciale. Sint asigurate comenzi pentru livrare de marfă pe tot anul.

Profitul e mic, dar sigur, în timp. Încurajat de succesul de pînă acum patronul are și planuri de extindere în viitor.

Încet, dar sigur, privatizarea, cel puțin în domeniul micii industrie începe să-și arate roadele firești, după ce inițiativa și harnicia au capatat cale liberă.

Viorel STRAUȚ

„Animalele se țin în curte”

Sint cetățeni care au reclamat că, din „hapurile” cu stricină pregătite pentru ciinii vagabonzi, au gustat și animalele dîmneelor. În locatar de pe strada Venos din Petroșani a sărit în sus că, din această cauză, i s-a prăpădit un porc.

Miercuri, 12 august, după orela amiezii, am mers în zona respectivă. În sau pe lîngă containerele de lîngă Școala generală nr. 7 n-am mai zărit nici un cadavru de ciine. Totuși, oamenii își amintesc cum a fost în zilele cînd hoiturile se prăseau la soare.

de ciini, da', după aia, adunîi, domnule, și îngroapă-i! Dacă au murit și animale ale oamenilor! Domnule, eu știu că fiecare gospodar, trebuie să-și țină animalele în curte. Și eu am porc, da-i țin acolo! Așa li ferese de trichinoză. Păi să fi văzut cum trageau porcii de ciinii ăia morți!

„O ultimă constatare: n-ar fi rău dacă gunoiu menajer (care delordează din cele două containere) ar fi ridicat la timp. Altfel, pînă în 15 luna viitoare, data la care elevii încep școala, cei care își vor ocupa locurile în bancile din clădirea alăturată vor fi nevoiți să tragă pe nas izuri deloc plăcute.

Gheorghe OLTEANU

Cine are TBC numai vesel nu e!

- „Practic, într-o luna s-a făcut totul” • Solicitarile sint mari pentru că a crescut numărul tuberculoșilor • La sanatoriu e scump și e departe de casă • „Ar fi bun un salon aparte pentru copii” • „Nu-i poți cere bolnavului să-și cumpere el medicamentele” • În anul acesta secția va dispune de inca două saloane.

Lucrările de renovare a pavilionului în care, actualmente, funcționează secția TBC au demarat în martie. Au existat însă și timpri morți, datorită lipsei unor materiale.

în vedere mărirea capacității secției. Aflu că, pînă la finele anului, vor fi construite încă două saloane. În prelungirea actualului cladiri, cu materiale rezultate din demolarea imobilului în care, acum, funcționează stomatologia.

Deși, în prezent, numărul celor internați este mai mic decît cel al locurilor (25 de paturi), se are

Gheorghe OLTEANU

Criza de valori

(Urmare din pagina 1)

care nu a răspuns la mîna întinsa din partea celorlalți lideri liberali, motivînd refuzul cu dorința lui de a păstra unitatea și puritatea partidului. Sau a vrut poate să pastreze altceva...

Este cert că în prezent liberalii nu dispun de un lider apt pentru prezidențiale. Iată unde duce dezbinarea. Dacă, după mai 1990, strategia internă a liberalilor era alta, respectiv dacă se îngrijeau de lansarea în viață politică a unor tineri cu perspective reale de afirmare, cu totul

alte ar fi acuma datele problemei. Nu este o criza de valori? Va fi foarte greu pentru PNL să se detașeze fața de celelalte formațiuni politice în alegerile pentru Parlament. Se știe că cele două „participări” se influențează reciproc.

Dar, ce să-i faci, așa e în vremuri de criză...

Înțelepții învață din experiența altora

(Urmare din pag. 1)

pendența Abhaziei (care este o mică republică autonomă în Georgia, de numai 8,6 mii km.p. cu o populație de aproximativ 550 000 locuitori) să fie independentă. După conflictul dintr-o altă parte autonomă, de această dată numai regiune, a Georgiei, Osetia de Sud, trupele gruzine au intrat în Suhumi, capitala abhază, sub pretextul înfringerii celor fideli fostului președinte Sviad Gamsahurdia. Prin urmare fărîmițarea fostei Uniuni Sovietice continuă printr-o autentică stare belicoasă în țările caucaziene unde și țării au purtat lupte, așa cum spune în minunata nuvelă „Hagi Murad”, Lev Tolstol.

Ca altădată, acum aproape două sute de ani, în vremea lui Con-

stantin Brîncoveanu și mai tirziu, cînd țara se afla între trei imperii, acum ne găsim în apropierea conflictelor, doar Dunărea ne desparte, de o zonă în care ciocotește ura dintre etniile fostei Iugoslavii. Primul război mondial a pornit din Sarajevo unde continuă să aiba loc, în ciuda trupelor neputințioase ale căștilor albastre ale ONU, lupte violente între forțele croato-musulmane și sîrbi.

Se spune într-o zicere mai veche că oamenii înțelepți învață din experiența altora, dar proștii nici dintr-a lor. Îmi place să cred că sintem înțelepți, așa cum sint multe semnale care vădese preocuparea pentru elementul de ordin și stabilitate națională, mai presus de toate cancanurile politice, inevitabile de altfel.

Valea Jiului, văzută din... Anglia

Despre simpatica septuagenara Missis Muriel Sims, căpitana de onoare al Armatei Salvării din Marea Britanie, despre vizitele ei în Valea Jiului am mai informat cititorii noștri. Acum, doamna Sims se afla din nou în vizita. Ar fi a cincea vizita după Revoluție, în România, a imimoasei și dinamice personalități a acestei puternice organizații de caritate engleze care este doamna Muriel Sims.

— Cînd am ajuns acasă în iunie, după precedentă vizită, m-au așteptat deja noi donații, ne povestește doamna Sims. De astă dată, s-au adunat și fonduri pentru echipamente și instrumente medicale. Așa ca noul transport de ajutoare a cuprins 3 incubatoare, 4 monitoare EKG, medicamente, materiale medicale etc. Vreau să subliniez că la fondul pentru cele trei incubatoare a contribuit cu 800 lire sterline și o școală generală dintr-o localitate de lîngă Bristol.

Tot la întorcerea în Anglia, doamna Sims a fost abordată la telefon de o mai tinără doamnă, tot din Bristol, doctorița Zanet Gray, care a interpellat-o despre oportunitatea însoțirii ei la o eventuală viitoare vizită în România. Doamna dr. Gray aflase de la Radio despre vizitele doam-

nei Sims în România și era interesată să-i fie de folos. Și a fost. A fost deoarece, cu ocazia actualiei vizite la Lupeni, cele două doamne, în afara de ajutoarele umanitare aduse spitalei, dispensarelor și creșei din Lupeni — a cărei reparație capitală o sponsorizează doamna Sims — au avut întâlniri cu cadre medicale, specialiști minierii, cadre didactice etc, deosebit de utile sub aspect profesional. Totodată, d-na dr. Gray, specialista în medicină generală, în homeopatie și planificare familială, a participat la consultații în cadrul dispensarelor medicale din localitățile din zonă, al secțiilor de ginecologie și pediatrie, făcînd și o demonstrație de homeopatie în cadrul dispensarului miniei.

Ca și data trecută, am întrebat oaspetele despre impresiile lor după recenta vizită.

— Mi-a dat satisfacție faptul că la dispensarele și celelalte unități medicale vizitate, am găsit și medicamentele pe care le-am adus, cu ajutoare data trecută din Anglia, ne-a spus doamna Sims. Mi-a plăcut și faptul că am constatat cîteva progrese de ordin social: apa nu se oprește ziua în oraș ca înainte; curentul nu se la atît de des. Rău e că de apă caldă nici acum nu poate fi vorba. Tot de data trecută am

reținut o promisiune — un ajutor — în ceea ce privește igienizarea spitalului Lupeni. Promisiunea a fost frumoasă, pacat că nu s-a și materializat.

La constatările doamnei Sims, d-na dr. Gray a ținut să adauge propriile impresii:

— În Anglia, m-am convins, aveam o imagine deformată despre țara dv. La TV, în presă, ni se arată mai mult copii handicapați, malnutriți etc. M-a impresionat plăcut ca realitățile sint altele aici. Nu spun că nu aveți și handicapați, și săraci, dar, în general, am văzut oameni sănătoși, inteligenți, imbracați decent. În magazine aveți marfuri destul de multe, diverse, deși, dedue, sint scumpe. Oamenii cumpără puțin pentru că nu au bani.

Am rămas foarte impresionată de ospitalitatea românească. Apoi aveți o țară minunată, iar Valea Jiului este o regiune în-cîntătoare. Pacat că-s prea multe blocuri, și prea înghesuite! Pacat și de dezordinea și lipsa de curățenie din cartiere, din jurul blocurilor. Cu un efort minim ar putea fi mai multă verdeață, mai mult arboret, mai multă curățenie. Ar fi și în beneficiul sănătății, al copiilor mai ales...

Ioan DUBELO

